

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE BEHANDELING VAN ISCHIAS.

Het overzicht van dr. A. GANS in dit *Tijdschrift* (blz. 900), hoe overzichtelijk en leerzaam ook, lokt mij toch tot een protest. Hij schrijft bij acute ischias steeds bedrust voor en vindt dit blijkbaar volstrekt noodig. Mijn ervaring van ongeveer 100 ischias-patiënten en eenmaal een zeer hevige ischias bij mijzelf, deed mij de voordeelen zien van een ambulante behandeling boven de vrijwel algemeen toegepaste bedrust. De genezing gaat dan vlugger, zooals ik door vergelijking destijds van 2 groepen patiënten in de neurologische Universiteitscliniek heb gezien (*N. T. v. G.* 1924 blz. 110). Wat betreft de behandeling met een galvanischen stroom van $\frac{1}{4}$ tot 1 m.A., moet het mij van het hart, dat naar mijn meening de genezing even vlug zal gaan, als men den electricischen stroom in het geheel niet laat doorgaan en des te vlugger, naarmate men daarbij de macht heeft om suggestief krachtig op den patiënt in te werken, vooral als men dit in hypnose doet, hetgeen in mijn boven aangehaald artikel nader is aangetoond.

Amsterdam, 6 Maart 1939.

S. KOSTER.

HEEFT EEN PSYCHOTECHNISCH RAPPORT WAARDE?

De opmerking van collega G. C. J. KRUISINGA in dit *Tijdschrift* 1) wil ik gaarne onderstrepen. Men vergete immers niet, dat de testende psycholoog *nimmer een dynamisch beeld* van den onderzochte pleegt te verkrijgen; zijn indruk is slechts gebaseerd op een onderzoek, dat uiteraard slechts eenige uren, respectievelijk eenige dagen kan duren.

En daarenboven, de psychotechnicus is in den regel — helaas — *geen psychiater*.

Hij kan niet voldoende beoordeelen, in hoeverre de psychische constellatie van den persoon, dien hij te onderzoeken heeft, invloed heeft uitgeoefend op diens praestaties en in hoeverre stoornissen van psychopathologischen aard bij den persoon bestaan, die wellicht van tijdelijken aard zijn, waardoor — indien het oordeel van den psychotechnicus in negatieven zin mocht uitvallen — diens lot ten onrechte in een richting zou zijn gedreven, verschillend van die, welke wellicht wenschelijk ware. Onwillekeurig denkt men hier aan de parallel, die bestaat bij de afkeuring voor bepaalde beroepen van die (jeugdige) personen, die door het buitensporige genot van zoetigheden (bij voorbeeld na het Sint Nicolaasfeest) suiker in hun urine hebben gekregen, zonder daarom als diabeteslijders te moeten worden beschouwd.

Dit alles sluit intusschen niet uit, dat de onderzoekingen van den psychotechnicus alleszins belangrijk zijn te achten en aanmoediging verdienen. Het zijn diens gegevens, die belangrijk zijn; de conclusies hieruit, slechts gebaseerd op de bevindingen van het experimenteële onderzoek, zijn in bepaalde gevallen twijfelachtig, vooral, wanneer zij ontaarden in apodictische uitspraken, somtijds onvoldoende gebaseerd op objectief, wetenschappelijk controleerbare feiten. De psychotechnicus moet zich dus, zeker in de gevallen, waarbij dit noodig is, beperken tot het verstrekken van gegevens, die dan een zeer gewaardeerde aanvulling vormen van den indruk, dien de *zenuwarts* van den candidaat heeft. Zoodra er namelijk sprake is van geestelijke stoornissen, zoodra er bepaalde conflictsituaties werkzaam zijn, die een storenden invloed op de ontplooiing van de geestelijke eigenschappen van het te onderzoeken individu hebben gehad, is ten eenenmale het aandeel van den psychotechnicus, respectievelijk experimenteelen psycholoog, die geen clinicus is, ontoereikend. Een samenwerking in dezen is dus noodzakelijk; in de practijk blijkt hiervan intusschen weinig of niets.

1) Zie *Ned. T. v. G.* 1939. Jrg. 83, I, blz. 943.

Het ware wenschelijk, dat een juist inzicht in de waardebeplating van psychotechnische rapporten, die een steeds grootere beteekenis in ons maatschappelijke leven gaan innemen, in breeden kring van geneeskundigen werd verkregen en dat de meening veld won, dat de *medische experimenteele psychologie* niet alleen bestaansrecht heeft, doch *onontbeerlijk* is voor een juist inzicht in het prestatievermogen van een *patiënt met geestelijke afwijkingen*. In deze gevallen kan, zoolang er niet voldoende medisch geschoolde experimenteel-psychologen zijn, een intensievere samenwerking tusschen de bekwame niet-medische psychotechnici en psychotherapeuten in deze leemte voorzien.

Oegstgeest, 1 Maart 1939.

BERTHOLD STOKVIS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

ENGELSCH INDIË. — Aanplanting van insectendoodende gewassen. De botanische dienst van Engelsch Indië te Calcutta tracht gewassen aan te planten, die insectendoodende stoffen bevatten, welke niet schadelijk zijn voor den mensch, ter vervanging van het arsenicum en andere gevaarlijke stoffen. De bodem van Engelsch Indië lijkt daarvoor even geschikt als de Indische Archipel, de Philippijnen, Japan, Kenya, en zoo voort, waar zulke aanplantingen zeer goed gedijen. Men heeft bijzonder het oog op pyrethrum (*chrysanthemum cinerariifolium*), derris eleptica, waarvan de wortels gebruikt worden, en tabak. In de Maleische Staten wordt de derris steeds meer aangekweekt; in 1931 bedroeg de uitvoer der wortels 98 ton, in 1936 ruim 600 ton. Ook de Philippijnen voeren groote hoeveelheden derriswortels uit naar de Vereenigde Staten (*Presse médicale*, 15 Febr.).

VEREENIGDE STATEN. — Voorkomen voorbehoedmiddelen de afdrijving? *The Lancet* van 18 Februari bespreekt uitvoerig een werk van prof. R. PEARL (*The natural history of population*), waarin hij onder andere uitkomsten mededeelt van een onderzoek naar het voorkomen van abortus provocatus in de verschillende groepen der bevolking. Deze uitkomsten vindt men in het volgende lijstje samengevat, dat aangeeft, aan hoeveel pCt. van de zwangerschappen op niet-geneeskundige gronden een einde werd gemaakt.

	In het geheel	Bij zeer armen	Bij armen	Bij middenstanders	Bij rijken
A. Bij personen, die van voorbehoedmiddelen gebruik hadden gemaakt („contraceptors”)	2.3	2.4	2.6	2	1
B. Bij „non-contraceptors”	0.7	0.8	0.7	0.4	1.1

Wat dus de voorbehoeding moge voorbehoeden — niet, gelijk beweerd wordt, de afdrijving.

BERLIJN. — Verlies van genegenheid als gevolg van een ongeval. Een gehuwde vrouw had door een ongeval een been verloren. Haar man trok zich daarna meer en meer van haar terug, waaronder de vrouw zeer leed. Het Reichsgericht achtte dit een gevolg — van niet „vermögensrechtelijke” beteekenis — van het ongeval, en kende de vrouw daarom een vrij hooge schadeloosstelling toe, als „smartegeld”. Het was van oordeel, dat, mocht men de houding van den man afkeuren of niet, deze niet buiten den gewonen gang van zaken lag (*Münch. med. Wochenschr.*, 5 Februari).

PARIJS. — Treffende bezorgdheid. De *Münch. med. Wochenschr.* van 27 Januari maakt zich bezorgd over een maatregel, die, naar zij verneemt, te wachten staat, dat namelijk in Frankrijk gekleurde soldaten in dezelfde kazernes zullen worden gehuisvest als de blanke wapenbroeders, en zelfs blanke meisjes mogen huwen. Daardoor wordt de ondergang van het volk, ja zelfs, waarschijnlijk